

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna

Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Phenianie dnia 28 września 1986 r

z dnia 28 września 1986 r. ([Dz.U. 1987 Nr 24, poz. 135](#))

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości.

W dniu 28 września 1986 r. została podpisana w Phenianie Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych w następującym brzmieniu:

Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych

Polska Rzeczpospolita Ludowa i Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna

w celu pogłębienia i rozwinięcia stosunków przyjaźni istniejących między obydwoma krajami oraz umocnienia współpracy w dziedzinie spraw cywilnych, rodzinnych i karnych uzgodniły, co następuje:

Dział I. Postanowienia ogólne.

Artykuł 1. Ochrona prawna.

1. Obywatele jednej Umawiającej się Strony korzystają na obszarze drugiej Umawiającej się Strony w zakresie swych praw osobistych i majątkowych z takiej samej ochrony prawnej, jaka przysługuje jej obywatelom.
2. Obywatele jednej Umawiającej się Strony mają prawo swobodnego i nieskrępowanego zwracania się do organów drugiej Umawiającej się Strony, do których właściwości należą sprawy cywilne, rodzinne i karne, mogą wytaczać powództwa oraz składać podania i skargi na tych samych warunkach co obywatele tej Umawiającej się Strony.
3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób prawnych, które mają swą siedzibę na terytorium drugiej Umawiającej się Strony i które zostały utworzone zgodnie z jej prawem.

Artykuł 2. Udzielanie pomocy prawnej. Umawiające się Strony za pośrednictwem sądów, prokuratur i biur notarialnych (dalej zwanych "organami wymiaru sprawiedliwości") udzielają sobie wzajemnie pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych. Jeżeli jednak wykonanie wniosku o udzielenie pomocy prawnej mogłoby naruszyć porządek publiczny wezwanej Umawiającej się Strony, można odmówić jego wykonania.

Artykuł 3. Tryb porozumiewania się. Udzielając pomocy prawnej, organy wymiaru sprawiedliwości wymienione w artykule 2 niniejszej umowy porozumiewają się ze sobą za pośrednictwem swoich organów centralnych, jeśli nie ustalono innego trybu.

Artykuł 4. Zakres pomocy prawnej. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy prawnej przez dokonywanie określonych czynności procesowych, a w szczególności dokonywanie przeszukań, zatrzymywanie rzeczy i zajęcie mienia, przesyłanie i wydawanie dowodów rzeczowych, przesłuchiwanie pokrzywdzonych, oskarżonych, świadków i biegłych, przesłuchiwanie stron, dokonywanie oględzin sądowych, wykonywanie wniosków o doręczenie pism, przesyłanie pism i przekazywanie spraw.

Artykuł 5. Forma wniosków.

1. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej powinien zawierać następujące dane:

a)

nazwę organu wzywającego i wezwanego;

b)

określenie sprawy, w której zgłasza się wniosek o udzielenie pomocy prawnej;

c)

nazwiska i imiona zainteresowanych stron, podejrzanych, oskarżonych i skazanych, ich stałe miejsce zamieszkania lub pobytu, obywatelstwo i zawód, w sprawach karnych zaś, w miarę możliwości, miejsce i datę urodzenia podejrzanych, oskarżonych i skazanych oraz imiona ich rodziców;

d)

w odniesieniu do osób prawnych - ich nazwę i adres;

e)

nazwiska i imiona oraz adresy pełnomocników;

f)

treść wniosku, a także niezbędne dane co do istoty wniosku, a w sprawach karnych - opis czynu przestępnego i jego kwalifikację prawną.

2. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej oraz załączone dokumenty powinny być podpisane i opatrzone pieczęcią urzędową organu, od którego pochodzą.

Artykuł 6. Sposób załatwiania.

1. Wykonując wniosek o udzielenie pomocy prawnej, organ wezwany stosuje przepisy prawne swego państwa. Jednakże organ ten, na prośbę organu wzywającego, może stosować przepisy procesowe obowiązujące organ wzywający, jeśli nie są one sprzeczne z prawem jego państwa.

2. Jeżeli organ wezwany nie jest właściwy do jego wykonania, przesyła wniosek właściwemu organowi i zawiadamia o tym organ wzywający.

3. Na prośbę organu wzywającego organ wezwany bezpośrednio zawiadamia go o czasie i miejscu wykonania wniosku.

4. W razie braku możliwości wykonania wniosku, organ wezwany zawiadamia organ wzywający o okolicznościach, które stoją na przeszkodzie wykonaniu wniosku.

5. Po wykonaniu wniosku organ wezwany zwraca akta organowi wzywającemu lub powiadamia go o przeszkodach w wykonaniu tego wniosku.

Artykuł 7. Doręczanie pism. Organ wezwany dokonuje doręczenia pism zgodnie z prawem obowiązującym w jego państwie, jeżeli doręczone pisma zostały sporządzone zgodnie z artykułem 13 niniejszej umowy. Jeżeli pisma nie zostały sporządzone zgodnie z artykułem 13, to organ ten może przekazać je odbiorcy, gdy on zgodzi się je przyjąć.

Artykuł 8. Potwierdzenie doręczenia pism. Potwierdzenie doręczenia pism sporządza się stosownie do przepisów o doręczaniu pism, obowiązujących na terytorium wezwanej Strony; potwierdzenie powinno zawierać datę i miejsce doręczenia.

Artykuł 9. Zaświadczenie i uwierzytelnianie dokumentów.

1. Dokumenty oraz ich odpisy, które na obszarze jednej z Umawiających się Stron zostały sporządzone lub uwierzytelnione przez właściwe organy lub osoby urzędowe w granicach ich kompetencji, przyjmowane są na obszarze drugiej Umawiającej się Strony bez legalizacji, jeżeli są opatrzone podpisem i pieczęcią urzędową.

2. Dokumenty urzędowe sporządzone na obszarze jednej z Umawiających się Stron mają na obszarze drugiej Umawiającej się Strony moc dowodową dokumentów urzędowych.

Artykuł 10. Nietykalność świadków i biegłych.

1. Świadek lub biegły - obywatel drugiej Umawiającej się Strony, który zgodnie z wezwaniem doręczonym mu przez organ wezwany stawił się przed organem Strony wzywającej, nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani aresztowany, ani nie można w stosunku do niego wykonać kary za przestępstwo popełnione przed przekroczeniem granicy Strony wzywającej.

2. Świadek lub biegły przestaje korzystać z przywileju przewidzianego w ustępie 1, jeżeli nie opuści terytorium Strony wzywającej przed upływem 15 dni, licząc od dnia zawiadomienia go przez organ wzywający, że obecność jego nie jest już potrzebna. Przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się okresu, w którym świadek lub biegły nie był w stanie, bez swojej winy, opuścić terytorium Strony wzywającej.

3. Koszty podróży, koszty pobytu, utracony zarobek i inne wydatki świadka lub biegłego obciążają Stronę wzywającą.

Artykuł 11. Koszty udzielenia pomocy prawnej. Wszelkie koszty powstałe w związku z udzielaniem pomocy prawnej ponosi Strona wezwana.

Artykuł 12. Informacja o prawie. Umawiające się Strony za pośrednictwem organów wymiaru sprawiedliwości udzielają sobie wzajemnie informacji o prawie, które obowiązuje lub obowiązywało w ich państwach, a także informacji o sądownictwie.

Artykuł 13. Język. Dokumenty przekazywane drugiej Umawiającej się Stronie w związku z wykonaniem niniejszej umowy powinny być sporządzane w ich językach własnych, z załączonym tłumaczeniem na język rosyjski, angielski lub na język Strony wezwanej.

Dział II. Część szczegółowa.

Rozdział I. Pomoc prawna w sprawach cywilnych i rodzinnych.

Opieka i kuratela

Artykuł 14. Zwolnienia dotyczące kosztów procesu.

1. Obywatele jednej z Umawiających się Stron, którzy zamieszkują lub przebywają na terytorium którejkolwiek z tych Umawiających się Stron i występują z powództwem lub z wnioskiem przed sądem drugiej Umawiającej się Strony, nie są zobowiązani do zabezpieczenia kosztów procesu z tego tylko powodu, że nie mają miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Obywatele jednej z Umawiających się Stron korzystają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony ze zwolnienia od kosztów procesowych, w tym od kosztów sądowych, oraz korzystają z bezpłatnego zastępstwa procesowego na tych samych warunkach i w takim samym zakresie jak obywatele tej Umawiającej się Strony. Zwolnienie to dotyczy wszystkich czynności procesowych, łącznie z wykonaniem orzeczenia.

3. Obywatel, który został zwolniony przez sąd zgodnie z prawem jednej Umawiającej się Strony od kosztów w określonej sprawie, korzysta także ze zwolnienia od kosztów na

terytorium drugiej Umawiającej się Strony, związanych z dokonywaniem czynności procesowych w tej samej sprawie.

4. Obywatel jednej z Umawiających się Stron może zgłosić ustnie lub na piśmie wnioski o zwolnienie go od kosztów, o których mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, w sądzie właściwym według swego miejsca zamieszkania lub pobytu. Sąd ten sporządza protokół i przesyła go właściwemu sądowi wraz z zaświadczeniem określonym w artykule 15 ustęp 1 niniejszej umowy.

5. Sąd orzekający o zwolnieniu od kosztów, o których mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, może w razie potrzeby zażądać dodatkowych wyjaśnień od organu, który wydał zaświadczenie określone w artykule 15 ustęp 1 niniejszej umowy.

Artykuł 15

1. Zaświadczenia o stosunkach osobistych i rodzinnych, o zarobkach i o majątku wydają właściwe organy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium wnioskodawca ma stałe miejsce zamieszkania lub pobytu.

2. Jeżeli wnioskodawca nie ma miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium żadnej z Umawiających się Stron, zaświadczenie, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, wydaje przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Umawiającej się Strony, której jest on obywatelem

Artykuł 16. Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych. Ubezważnowolnienie.

1. Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych osoby fizycznej podlega prawu tej Umawiającej się Strony, której osoba ta jest obywatelem.

2. Dla ubezważnowolnienia właściwe są prawo i sądy Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba mająca być ubezważnowolniona.

Artykuł 17. Uznanie za zmarłego.

1. W sprawach o uznanie za zmarłego oraz o stwierdzenie zgonu stosuje się prawo i właściwe są sądy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem była ta osoba w czasie, gdy według ostatnich wiadomości pozostawała przy życiu.

2. Sądy jednej z Umawiających się Stron mogą uznać za zmarłego obywatela drugiej Umawiającej się Strony, jak również stwierdzić fakt jego zgonu, w razie gdy:

a)

wniosek zgłasza osoba zamierzająca zrealizować swe uprawnienia spadkowe co do majątku ruchomego lub nieruchomego osoby zaginionej, znajdującego się na terytorium tej Umawiającej się Strony,

b)

wniosek zgłasza małżonek osoby zaginionej, zamieszkały w czasie złożenia wniosku na terytorium tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 18. Zawarcie małżeństwa.

1. Forma zawarcia małżeństwa podlega prawu tej Umawiającej się Strony, przed której organem małżeństwo zostało zawarte.

2. Zdolność zawarcia małżeństwa podlega prawu tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba zawierająca małżeństwo.

3. Jeżeli małżeństwo zostało zawarte niezgodnie z prawem wskazanym w ustępach 1 lub 2 niniejszego artykułu, uznaje się je za nieważne.

Artykuł 19. Rozwód oraz osobiste i majątkowe stosunki prawne małżonków.

1. W sprawach o rozwód, osobiste i majątkowe stosunki prawne małżonków oraz o unieważnienie małżeństwa stosuje się prawo oraz właściwe są sądy tej Umawiającej się Strony, której obydwójce małżonkowie są obywatelami.

2. Jeżeli małżonkowie nie posiadają obywatelstwa tej samej Umawiającej się Strony stosuje się prawo i właściwe są sądy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium obydwójce małżonkowie mają lub mieli ostatnio miejsce zamieszkania. Jeżeli małżonkowie nie zamieszkiwali nigdy na terytorium tej samej Umawiającej się Strony, właściwy jest sąd, w którym wcześniej wszczęto postępowanie, i stosuje się prawo tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 20. Stosunki prawne między rodzicami a dziećmi.

1. Sprawy o ustalenie lub zaprzeczenie pochodzenia dziecka oraz stosunki prawne między rodzicami a dziećmi podlegają prawu tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dziecko.

2. Do rozpoznania spraw wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu właściwe są zarówno sądy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dziecko, jak i sądy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium dziecko posiada miejsce zamieszkania.

Artykuł 21. Przepisobienie.

1. Dla przepisobienia właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest przepisobiający.

2. Jeżeli dziecko przepisobiają małżonkowie, z których jedno jest obywatelem jednej Umawiającej się Strony drugie zaś - obywatelem drugiej Umawiającej się Strony, to przepisobienie powinno być dokonane zgodnie z prawem obu Umawiających się Stron.

3. Jeżeli dziecko jest obywatelem jednej Umawiającej się Strony, a przepisobiający obywatelem drugiej Umawiającej się Strony, do przepisobienia potrzebna jest, gdy tego wymaga prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dziecko, zgoda dziecka, jego przedstawiciela ustawowego lub właściwego organu państwowego.

4. Właściwe w sprawach o przepisobienie są organy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest przepisobiany.

5. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do rozwiązania przepisobienia.

Artykuł 22

1. W sprawach dotyczących opieki i kurateli nad obywatelami Umawiających się Stron właściwe są, jeżeli Umowa niniejsza nie stanowi inaczej, prawo i organy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba podlegająca opiece lub kurateli.

2. Do obowiązków przyjęcia opieki lub kurateli stosuje się prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba mająca zostać opiekunem lub kuratorem.

3. Dla obywatela jednej Umawiającej się Strony może być ustanowiony opiekunem lub kuratorem również obywatel drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli zamieszkuje on na terytorium tej Umawiającej się Strony, na którym ma być sprawowana opieka lub kuratela, i jeżeli jego ustanowienie najbardziej odpowiada interesom osoby wymagającej opieki lub kurateli.

4. Jeżeli zajdzie potrzeba podjęcia środków w zakresie opieki lub kurateli, niezbędnych do ochrony interesów obywatela jednej Umawiającej się Strony, który ma miejsce zamieszkania lub pobytu albo majątek na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, właściwy organ tej Umawiającej się Strony zawiadomi o tym niezwłocznie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dana osoba. W wypadkach nie cierpiących zwłoki właściwy organ Umawiającej się Strony może sam zastosować tymczasowe środki stosownie do istniejących okoliczności. Powinien on jednak zawiadomić o tym niezwłocznie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dana osoba. Podjęte tymczasowe środki pozostają w mocy do chwili podjęcia innych decyzji przez organ powiadomiony.

Artykuł 23

1. Właściwy organ jednej Umawiającej się Strony może zwrócić się do właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony o ustanowienie opieki lub kurateli dla swego obywatela, który na terytorium drugiej Umawiającej się Strony ma miejsce zamieszkania lub pobytu albo majątek. Przekazanie tych uprawnień staje się skuteczne, z chwilą gdy organ wezwany podejmie się ustanowienia opieki lub kurateli i powiadomi o tym organ wzywający.

2. Organ, który podjął się ustanowienia opieki lub kurateli stosownie do ustępu 1 niniejszego artykułu, działa zgodnie ze swoim prawem.

Artykuł 24. Forma czynności prawnej.

1. Forma czynności prawnej podlega prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium dokonuje się tej czynności. Jednakże forma czynności prawnej, dotyczącej nieruchomości, podlega prawu Umawiającej się Strony, na której terytorium nieruchomość jest położona.

2. Do wykonania zobowiązań nie wynikających z czynności prawnych stosuje się prawo i właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium nastąpiło zdarzenie będące źródłem zobowiązania. Jeżeli sprawca szkody i poszkodowany są obywatelami tej samej Umawiającej się Strony, właściwy jest sąd i prawo tej Strony.

Artykuł 25. Sprawy spadkowe.

1. Obywatele jednej Umawiającej się Strony mogą nabywać na terytorium drugiej Umawiającej się Strony prawa majątkowe w drodze dziedziczenia z mocy ustawy lub testamentu na tych samych warunkach i w tym samym zakresie co obywatele tej Strony. Obywatele jednej Umawiającej się Strony mogą dokonywać rozrządzenia na wypadek śmierci w stosunku do mienia znajdującego się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. W sprawach spadkowych właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci.

3. Formy testamentu oraz zdolność sporządzania i odwołania testamentu oraz skutki prawne braków testamentu określa prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili sporządzenia testamentu. Dla formy sporządzenia testamentu oraz jego odwołania wystarczy jednak zachowanie prawa tej Umawiającej się Strony, na której terytorium testament sporządzono lub odwołano.

4. W sprawach spadkowych dotyczących majątku ruchomego właściwe są organy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci, w sprawach zaś spadkowych dotyczących majątku nieruchomego - organy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium znajduje się ten majątek. Postanowienie tego ustępu stosuje się odpowiednio do sporów powstałych na podstawie prawa spadkowego.

5. W razie gdy cały majątek ruchomy pozostały po śmierci obywatela jednej Umawiającej się Strony znajduje się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, na wniosek spadkobiercy postępowanie spadkowe przeprowadzają organy tej drugiej Umawiającej się Strony, jeśli wyrażą na to zgodę wszyscy znani spadkobiercy.

6. Do otwarcia testamentu i jego ogłoszenia właściwy jest organ tej Umawiającej się Strony, na której terytorium znajduje się testament. Odpis testamentu oraz odpis protokołu otwarcia i ogłoszenia testamentu, a w razie potrzeby również oryginał testamentu przesyła się właściwemu organowi tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca.

Artykuł 26. Warunki uznawania orzeczeń. Orzeczenia sądowe w sprawach cywilnych i rodzinnych o charakterze niemajątkowym, wydane na terytorium jednej z Umawiających się Stron, podlegają uznaniu na terytorium drugiej Strony, jeżeli odpowiadają następującym warunkom:

a)

według prawa tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane, sąd tej Strony nie jest wyłącznie właściwy do osądzenia sprawy,

b)

strona przegrywająca brała udział w postępowaniu lub nie brała udziału, chociaż zawiadomienie zostało jej prawidłowo doręczone zgodnie z prawem Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie zostało wydane,

c)

orzeczenie stało się prawomocne zgodnie z prawem Umawiającej się Strony, na której terytorium zostało wydane,

d)

nie zostało wcześniej wydane prawomocne orzeczenie w tej samej sprawie przez sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane,

e)

nie zostało wszczęte postępowanie w tej samej sprawie przed sądem wezwanej Umawiającej się Strony wcześniej, aniżeli wszczęto postępowanie przed sądem, który wydał orzeczenie będące przedmiotem żądania o uznanie.

Artykuł 27. Wykonalność orzeczeń. Nadające się do wykonania w drodze egzekucji orzeczenia sądów jednej z Umawiających się Stron podlegają wykonaniu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli zachodzą warunki do ich uznania przewidziane w artykule 26 i jeżeli orzeczenia podlegają wykonaniu zgodnie z prawem państwa, w którym zostały wydane. Dotyczy to również prawomocnych wyroków sądów, uwzględniających powództwo cywilne w sprawach karnych.

Artykuł 28. Postępowanie.

1. Postępowanie w sprawach o uznanie i wykonanie orzeczenia podlega prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane lub wykonane.

2. Do wniosku o uznanie i wykonanie orzeczenia sądowego należy dołączyć:

a)

uwierzytelniony odpis orzeczenia z uzasadnieniem,

b)

dokument urzędowy stwierdzający prawomocność orzeczenia, jeżeli nie wynika to z treści samego orzeczenia,

c)

w wypadku orzeczenia wydanego zaocznie dokument stwierdzający, że stronie w sposób prawidłowy i w odpowiednim czasie dokonano doręczenia odpisu pozwu lub wniosku oraz zawiadomienia o terminie rozprawy.

3. Do wniosku o wykonanie orzeczenia należy ponadto dołączyć dokument stwierdzający, że orzeczenie podlega wykonaniu zgodnie z prawem państwa, w którym zostało wydane.

4. Do dokumentów wymienionych w ustępach 2 i 3 niniejszego artykułu należy dołączyć tłumaczenie na język wezwanej Umawiającej się Strony, uwierzytelnione przez sąd, od którego pochodzi dokument.

Artykuł 29. Ugody sądowe. Postanowienia artykułów 26-28 niniejszej umowy stosuje się odpowiednio do ugód sądowych.

Rozdział II. Pomoc prawna w sprawach karnych.

Artykuł 30. Obowiązek wydania.

1. Umawiające się Strony zobowiązują się wydawać sobie wzajemnie na żądanie, na warunkach określonych w niniejszej umowie, osoby znajdujące się na ich terytorium, w celu pociągnięcia do odpowiedzialności karnej lub w celu wykonania kary.

2. Wydanie następuje z powodu takich przestępstw, których popełnienie może być uznane za przestępstwo zagrożone według prawa obu Umawiających się Stron karą pozbawienia wolności na okres powyżej jednego roku lub karą surowszą.

3. Wydanie w celu wykonania kary następuje tylko z powodu przestępstw określonych w ustępie 2 niniejszego artykułu i jeżeli dana osoba została skazana na karę pozbawienia wolności na okres powyżej jednego roku lub na karę surowszą.

Artykuł 31. Odmowa wydania.

1. Wydanie nie następuje, jeżeli osoba, której wydania zażądano, jest obywatelem Strony wezwanej.

2. Wydania można odmówić, w razie gdy:

a)

osoba, której wydania zażądano, popełniła przestępstwo na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony,

b)

według prawa wezwanej Umawiającej się Strony ściganie jest niedopuszczalne lub wyrok nie może być wykonany z powodu przedawnienia albo z powodu innej okoliczności ustawowej,

c)

w stosunku do osoby, której wydania zażądano, wydany został na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony wyrok za to samo przestępstwo lub postanowienie umarzające postępowanie w sprawie.

Artykuł 32. Wniosek o wydanie.

1. Do wniosku o wydanie w celu pociągnięcia do odpowiedzialności karnej dołącza się uwierzytelniony odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu, opis czynu przestępnego oraz tekst przepisu ustawy, według którego przestępstwo ma być zakwalifikowane, a jeżeli czynem przestępnym wyrządzono szkodę materialną, należy wskazać jej wysokość.

2. Do wniosku o wydanie w celu wykonania wyroku dołącza się uwierzytelniony odpis wyroku i tekst przepisu ustawy, według którego zakwalifikowano przestępstwo. Jeżeli osoba skazana już odbyła część kary, należy o tym zawiadomić.

3. Do wniosku o wydanie dołącza się dane o obywatelstwie osoby, której wydania zażądano, oraz w miarę możliwości jej dane osobowe, o miejscu zamieszkania i cechach zewnętrznych oraz fotografie i odciski palców.

4. Wzywająca Umawiająca się Strona nie ma obowiązku dołączania dowodów winy osoby, której wydania zażądano.

Artykuł 33. Uzupelniające dane do wniosku o wydanie. Jeżeli wezwana Umawiająca się Strona nie otrzymała niezbędnych dokumentów, może żądać dostarczenia uzupełniających danych w terminie nie przekraczającym dwóch miesięcy. Termin ten może być, z przyczyn uzasadnionych, przedłużony o dalsze 15 dni.

Artykuł 34. Obowiązek wszczęcia ścigania.

1. Każda z Umawiających się Stron zobowiązuje się na wniosek drugiej Umawiającej się Strony ścigać zgodnie z prawem swego kraju swoich obywateli, którzy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony popełnili przestępstwo.

2. Umawiająca się Strona zawiadamia drugą Umawiającą się Stronę o wyniku ścigania, a jeżeli został wydany wyrok, który się uprawomocnił, przesyła odpis wyroku.

Artykuł 35. Wniosek o ściganie. Do wniosku o ściganie załącza się:

- a)
dane o osobie podejrzanego,
- b)
dane o miejscu zamieszkania lub pobytu podejrzanego,
- c)
opis przestępstwa,
- d)
posiadane dowody,
- e)
opis zewnętrzny podejrzanego i jego fotografię.

Wniosek o ściganie powinien być opatrzony pieczęcią organu wzywającego oraz podpisem.

Artykuł 36. Aresztowanie w celu wydania.

1. Po otrzymaniu wniosku o wydanie wezwana Umawiająca się Strona podejmie, zgodnie z niniejszą umową, właściwe środki w celu aresztowania osoby, której wydania zażądano.
2. Właściwy organ wezwanej Umawiającej się Strony może aresztować osobę, której wydania się żąda, przed otrzymaniem wniosku o wydanie, jeżeli o to zwróci się właściwy organ wzywającej Umawiającej się Strony, z powołaniem się na postanowienie o tymczasowym aresztowaniu lub na prawomocny wyrok, oraz zapowie nadesłanie wniosku o wydanie. Wniosek taki może być przekazany przez pocztę i telegraf.
3. Właściwy organ Umawiającej się Strony bez takiego wniosku może aresztować obywatela drugiej Umawiającej się Strony, znajdującego się na jego terytorium, jeżeli posiada wiadomość, że popełnił on przestępstwo uzasadniające wydanie.
4. Jedna Umawiająca się Strona powinna niezwłocznie zawiadomić drugą Umawiającą się Stronę o dniu aresztowania przewidzianego w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu. Osoba aresztowana może być zwolniona, jeżeli w terminie jednego miesiąca od dnia wysłania zawiadomienia drugiej Umawiającej się Stronie nie wpłynął wniosek o wydanie.

Artykuł 37. Tryb wydania.

1. Wezwana Umawiająca się Strona zawiadamia o miejscu i czasie wydania wzywającą Umawiającą się Stronę. Jeżeli wzywająca Umawiająca się Strona nie przejmie osoby podlegającej wydaniu w ustalonym miejscu i czasie, osoba ta może być zwolniona. Wydanie nie może być odroczone dłużej niż o jeden miesiąc.
2. Jeżeli wydana osoba uchyli się od wymiaru sprawiedliwości i powróci na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony, to ta Umawiająca się Strona powinna ponownie ją wydać bez potrzeby przedstawienia dokumentów wymienionych w artykule 32 niniejszej umowy.

Artykuł 38. Odroczenie wydania. Jeżeli przeciwko osobie, której wydania zażądano, na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony jest prowadzone postępowanie karne lub jeżeli została ona skazana za inne przestępstwa, wydanie może być odroczone do chwili ukończenia postępowania karnego lub odbycia kary.

Artykuł 39. Zbieg wniosków o wydanie. Jeżeli kilka państw zwraca się o wydanie tej samej osoby, Strona wezwana rozpatrując wniosek wzywającej Strony przede wszystkim uwzględni obywatelstwo osoby, której wydania się żąda.

Artykuł 40. Zakres ścigania osoby wydanej.

1. Osoba wydana nie może być bez zgody wezwanej Umawiającej się Strony ścigana ani nie można w stosunku do niej wykonać kary za inne przestępstwo popełnione przed wydaniem, jak również nie można jej wydać trzeciemu państwu.
2. Zgoda ta nie jest wymagana w następujących wypadkach:

a)

jeżeli osoba wydana nie opuściła terytorium wzywającej Umawiającej się Strony, której została wydana, w ciągu miesiąca od dnia zakończenia postępowania w sprawie albo od dnia odbycia kary lub uwolnienia od kary,

b)

jeżeli osoba wydana po opuszczeniu terytorium Strony wzywającej następnie dobrowolnie tam powróciła.

Artykuł 41. Wydanie przedmiotów.

1. Jedna Umawiająca się Strona zobowiązuje się w związku z wydaniem przestępcy wydać drugiej Umawiającej się Stronie przedmioty, które były wykorzystane w przestępstwie lub uzyskane w wyniku przestępstwa. Przedmioty te należy wydać również w razie śmierci przestępcy.

2. Wezwana Strona może czasowo odroczyć wydanie przedmiotów, jeżeli są one niezbędne w innym postępowaniu karnym.

3. Umawiająca się Strona, która otrzymała przedmioty, po rozpoznaniu sprawy powinna zwrócić te przedmioty drugiej Stronie w celu przekazania osobie uprawnionej.

4. Przedmioty, które są wydawane zgodnie z niniejszą umową, nie podlegają ograniczeniom oraz opłatom celnym i podatkowym.

Artykuł 42. Przewóz.

1. Każda z Umawiających się Stron jest obowiązana na wniosek drugiej Umawiającej się Strony zezwolić na przewóz przez swoje terytorium osób wydanych przez państwo trzecie.

2. Sposób przewozu, jego trasę i inne warunki ustala się każdorazowo w drodze porozumienia się właściwych organów obu Stron.

3. Wniosek o przewóz powinien być zgłoszony i rozpatrzony w takim samym trybie jak wniosek o wydanie.

Artykuł 43. Koszty wydania i przewozu. Koszty związane z przygotowaniem wydania przestępców oraz przedmiotów, stosownie do postanowień niniejszej umowy, ponosi wezwana Umawiająca się Strona. Koszty przewozu obciążają Stronę wzywającą.

Artykuł 44. Zawiadomienie o wynikach postępowania karnego.

1. Umawiające się Strony informują się wzajemnie o wynikach postępowania karnego dotyczącego wydanej im osoby. W razie wydania przeciwko takiej osobie wyroku skazującego, po jego uprawomocnieniu się przesyła się jego odpis.

2. Umawiające się Strony powinny co roku przysyłać sobie wzajemnie dane o prawomocnych wyrokach skazujących obywateli drugiej Umawiającej się Strony.

3. Umawiające się Strony na żądanie będą dostarczały sobie wzajemnie dla celów postępowania karnego danych o karalności osób zamieszkałych poprzednio na terytorium Strony wezwanej.

Artykuł 45. Przekazywanie osób skazanych. Jeżeli obywatele jednej Umawiającej się Strony zostali skazani prawomocnym wyrokiem na karę pozbawienia wolności na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, mogą być oni przekazywani za obopólną zgodą Umawiającej się Stronie, której są obywatelami, w celu wykonania kary na terytorium tej Strony.

Artykuł 46. Konsultacja i współpraca. Umawiające się Strony w celu zacieśnienia współpracy w walce z przestępczością oraz skutecznego wykonywania niniejszej umowy będą aktywnie przeprowadzać konsultacje między centralnymi organami prokuratury i sądów lub w drodze dyplomatycznej.

Dział III. Postanowienia końcowe.

Artykuł 47 Wątpliwości dotyczące wykładni i stosowania niniejszej umowy będą rozstrzygane między centralnymi organami lub w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 48

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.
2. Umowa będzie obowiązywała przez okres pięciu lat, licząc od dnia jej wejścia w życie, i ulega automatycznie przedłużeniu każdorazowo na dalsze 5 lat, jeśli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie w drodze notyfikacji niniejszej umowy na sześć miesięcy przed upływem odpowiedniego okresu.

Umowę niniejszą sporządzono w Phenianie dnia 28 września 1986 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, koreańskim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc.

Wszelkie rozbieżności powstałe przy interpretacji tekstu w językach polskim i koreańskim będą uzgadniane na podstawie tekstu w języku rosyjskim.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.